

Jan Průcha: Pomáháme lidem lépe bydlet

Současná realita smart home není o futuristických technologiích, ale o efektivním propojení domova, který se díky tomu dokáže chovat jako kompaktní systém reagující na potřeby svých obyvatel. Alespoň tak vystihuje obor Jan Průcha, zakladatel společnosti Insight Home, jednoho z lídrů tohoto segmentu u nás. Jak se za poslední dekádu chytré bydlení změnilo a co dokáže přinést?

**PŘIPRAVILA: JITKA KRULCOVÁ
FOTO: ONDŘEJ PÝCHA**

Odkud přišla inspirace k založení Insight Home?

Původně jsem patnáct let působil úplně v jiném byznysu, ve vzdělávání. Spoluvlastnil jsem e-learningovou společnost pro výuku jazyků a jednu dobu jsme patřili mezi přední světové firmy v tomto oboru, měli jsme dosah do sedmdesáti zemí. Spolupracovali jsme s velkými vydavatelskými v zahraničí, vytvářeli sofistikovaný didaktický software a naše produkty se nám opravdu dobře prodávaly po celém světě – vlastně jsem díky tomu svět také procestoval a za to jsem dodnes vděčný. Insight Home jsme založili v roce 2009, získat první klienty bylo tehdy poměrně složité, náš rozjezd spadá do období krize. Spousta známých si Źukala na hlavu, ale ukázalo se, že movití lidé mají i navzdory problémům stále víc než dostatek prostředků a spíš jen přehodnotili, do čeho je investovat, a místo toho, aby peníze dávali do finančních produktů, tak je začali víc investovat do sebe a svého pohodlí. Když se podívám zpátky k počátku Insight Home, tak jsem obor smart home viděl především jako obrovskou příležitost. S technologiemi, do kterých jsme později investovali,

jsem se seznámil v Americe, kam jsem často pracovně jezdil. Bylo pro mě tehdy důležité podnikat v něčem, kde nepotřebuji nic přímo vyrábět. Začali jsme s firmou AMX, později jsme přibrali Crestron, což jsou opravdu top značky v tomto segmentu a mají za sebou třicetiletou historii úspěchu. Následovaly německé značky jako WAGO nebo KNX, tedy opravdu spolehlivé systémy, které řídí třeba i frankfurtské letiště – AMX zase používá i Pentagon. Chci tím říct, že asi největším argumentem, proč začít s tímto oborem, byla nezpochybnitelná kvalita jeho předních dodavatelů a jejich úspěch v zahraničí. Stát se partnerem těchto firem je samozřejmě poměrně složité, ale nám se to podařilo a díky tomu jsme se mohli rovnou zabývat i těmi nejsložitějšími realizacemi. Naše výhoda je teď v tom, že máme zkušenost s řízením opravdu velkých projektů, takže se snažíme nabídnout naše služby dál developerům.

S developery už jste ale spolupracovali...

Ano, spolupracovali a spolupracujeme. Jedná se z podstaty našeho byznysu spíš o luxusní realizace, dělali jsme s CCP třeba jejich projekt

v Jilské ulici, kde jsme řešili dvanáct exkluzivních bytů. Dalším naším klientem je Daramis, tady řešíme Marina Island, s Pentou děláme Waltrovku. Projektovali jsme třeba také 215 bytů v nájemním komplexu Luka Living, což je náš zatím nejambicióznější počín. Projektujeme samozřejmě stále také menší realizace, klasické rodinné domy a podobně, ale snažíme se víc zaměřit na developerský segment, kde je konkurence samozřejmě menší a možnosti naopak větší než na masové úrovni domů, které se běžně staví.

Vidíte na českém trhu další potenciál růstu?

Nepochybně. S Insight Home jsme se před několika dny stali součástí uskupení Premium Design Group, které spadá do holdingu Czechoslovak Premium Brands. Tím jsme získali bezkonkurenčně silného investičního a obchodního partnera. Právě vstupem do Premium Design Group si klademe za cíl v následujících třech letech obrátové ztrojnásobení firmy. Chceme růst a toto je správná cesta. Projekt staví na prvotní investici Jaroslava Havla do prodeje luxusních kontinentálních postelí,

skupinu a její rozvoj povede Jakub Křížek, zkušený manager z investičního a finančního sektoru a Jan Fidler s Petrem Němcem, majitelé developerské společnosti SEBRE, která zároveň vlastní stavební společnost Hinton. Díky těmto partnerům můžeme čerpat z jejich mnohaletých zkušeností a vztahových výhod.

S oborem smart home jste začali v roce 2009, takže před osmi lety. Jak za tu dobu vývoj technologií pokročil?

To je dobrá otázka. Jak jsem zmiňoval, vedoucí firmy tohoto oboru za sebou mají třicet let práce, takže tam v principu nic převratně nového nevzniká. Nové je spíše to, jak uživatel může s domem opatřeným těmito technologiemi pracovat, a tady byly zásadní revolucí smartphony a tablety. Ty naučily lidi pouhým dotykem pracovat se složitými technologiemi a přinesly éru aplikací. Když jsme začínali, dotykový panel stál 250 000 korun a lidé se na něj dívali s údivem. Ty zmíněné velké firmy udělaly právě největší díl práce v počátku této interakce. Momentálně jejich role v rozvoji oboru spočívá v komunikaci možností již existujících technologií v rámci bydlení. Díky nim se o tomto tématu píše, mluví, přednáší na konferencích a lidé začínají tyto technologie vnímat jako součást života a sami se na ně ptát, vyžadovat je.

Co všechno je aktuálně možné pomoci technologií v oblasti smart home ovládat? Je slyšet o spoustě výjimečných, téměř autonomních technologií, ale kde je hranice již aplikované reality a futuristické vize?

Nerad používám výrazy jako smart home a podobně, nejvýstižnější označení je domácí automatizace nebo propojená domácnost. Jde tady totiž o to, že jednotliví výrobci běžných domácích spotřebičů a technologií už teď nabízejí „chytré“ součásti domova. Můžete si koupit chytré topení, chytré žaluzie a tak dále. Na všechny tyhle věci přitom máte spoustu aplikací, ale problém je, že jednotlivé prvky nefungují společně, nekomunikují. Klidně můžete přes telefon zakódovat vstupní dveře, ale nic jiného se tímto krokem nestane. Když ale máte vyřešené propojení domácnosti, tak se zároveň se zakódováním bytu sníží teplota vytápění, sjedou žaluzie, vypne se klimatizace, vyřadí se z oběhu rizikové spotřebiče jako kulmy, žehličky, rychlovarné konvice... A o tom náš obor je, snažíme se propojovat všechny systémy dohromady v uživatelsky co nejjednodušším a neefektivnějším módu. Ale zpátky k vaší otázce. Pokud pomíneme systémy upozornění na rozpory jednotlivých částí propojené domácnosti, jako je třeba kombinace otevřeného okna a chladných stropů, je možné řídit v podstatě všechny zásadní domácí spotřebiče. Lze na dálku zapnout troubu, pračka vám přes mobil ohlásí, že je vypráno, stejně tak sušička, že máte připravené oblečení...

Nedávno jsem četla o technologii, díky níž vám lednice ohlásí, že se vám třeba kazí mléko nebo na základě automaticky vedené evidence uložených potravin navrhne, co si můžete připravit k večeři, případně připomene, co je potřeba nakoupit. Bavíme se v tomto případě o vizionářském konceptu, nebo o realitě?

V tomto případě jde zatím ještě o koncept. To, o čem mluvíte, je již nyní samozřejmě proveditelné, problém je v nákladnosti takové realizace. V podstatě jediná cesta, jak by mohla lednice poznat, co v ní je, vede skrze čárové kódy. Každá potravina, kterou do ní ukládáte, by tak musela mít čárový kód. U potravin trvale skladovaných v obalech, jako jsou třeba jogurty, to samozřejmě už možné je, třeba u zeleniny a ovoce je to ale složitější. Trend vývoje je v tomto případě v mikročipech, které by se musely předem aplikovat na každou potravinu, jež si přinesete domů. Pak by tato technologie mohla okamžitě spolehlivě fungovat. My v Insight Home ale třeba budeme mít k dispozici lednici s kamerou a přísvitem, takže se kdykoliv během nákupu můžete podívat, co v lednici máte a co je potřeba nakoupit. To je zatím maximum, ale přijde doba, kdy se mikročipy budou produkovat v haléřové cenové relaci a bude tak snadné využívat tyto technologie. A to se stane, zájem o jejich zavedení je širší, třeba i obchody obecně se snaží o to, aby markování nákupu na pokladně probíhalo jednoduše tím, že zákazník projede s vozíkem skrz čtečku a ta mu okamžitě naskenuje a napačítá kompletní obsah vozíku, ať už v něm má pět položek nebo sto. Tohle ale zatím patří do budoucnosti, která je sice technologicky připravená, ale ekonomicky ještě nemá smysl. Bylo by samozřejmě fajn, kdybychom si mohli takhle zjednodušit život, já osobně ale považuji za současný největší úspěch technologií propojené domácnosti to, že bylo klinicky prokázáno, že v řízeném prostředí, kde je optimalizovaná teplota a kvalita ovzduší, světelnost a tak dále, se lidem prokazatelně lépe soustředí a pracuje, efektivita výkonu stoupá až o 30%. To je určitě silný argument pro kancelářské prostředí, v domácnosti se pak tento efekt promítá na z kvalitnější odpočinku nebo třeba efektivitě učení dětí. A právě zvýšený komfort prostředí pro život je pro naše klienty už daleko důležitější a zajímavější než třeba finanční dopad řízení domácnosti v podobě úspor energií.

Když se ale trochu vzdálíme od byznysu, je ve vašem případě nasnadě zeptat se na koňské pólo, které hrajete. Čím vás tento sport okouzlil?

Pólo hraju šestým rokem, ale na koně jsem byl zvyklý už dlouho předtím. Osm let jsem jezdil western a dalo by se říct, že u koní je to jako s kolem – prostě se to nezapomíná. V okamžiku, kdy jsem se tedy víceméně přes byznys – konkrétně přes Lady Martinu Lowe, tehdy ještě Lewis – dostal k pólu, tak jsem při prvním kontaktu s tímto sportem už neřešil samotného koně, ale hlavně hru jako takovou. Ten zmíněný první kontakt proběhl v rámci klubu sídlícího v Letňanech, kam jsem šel na doporučení, ale vlastně náhodou, když jsem byl tehdy nedaleko kvůli veletrhu For Arch a prostě jsem se zašel podívat. Golf nehraju, ale jak často golfisté říkají, že když poprvé trefíte míček a letí těch dvě stě metrů, tak se vzdalujícím se míčkem hře propadnete, tak něco podobného se mi stalo s pólem. Prostě se mi první rána povedla a propadl jsem tomu. Pólo bylo tehdy v Čechách absolutně neznámou věcí, tak jsem si řekl, že chci tomuhle sportu pomoci. V září jsme se opět zúčastnili s naším klubem Aviator Prague Polo Cupu. Jsem rád, že se o pólu u nás i díky Prague Polo Cupu začíná víc mluvit, ale na druhou stranu si myslím, že se o něm pořád ví příliš málo, a to bych chtěl změnit. ■